

Trei sferturi dintre directorii financiari sustin impunerea unor standarde globale pentru raportarea de mediu

Marile companii își întaresc sustinerea pentru adoptarea unor standarde obligatorii si uniforme la nivel global privind raportarea de mediu, dar multe dintre ele mai au pasi importanti de facut în îmbunatatirea propriilor demersuri, potrivit editiei 2021 a studiului EY Global Corporate Reporting Survey.

Raportul sondeaza opiniile a peste 1.000 de directori financiari din companii care acopera 14 sectoare si 26 de tari. Conform datelor, 76% dintre directorii financiari din cadrul celor mai importante companii din lume sustin necesitatea unor standarde uniforme la nivel global pentru raportarea ESG, iar 74% dintre acestia considera ca aceste standarde ar trebui sa fie obligatorii.

De asemenea, raportul analizeaza modul în care companiile trebuie sa se adapteze la marile provocari, precum pandemia de COVID-19 si schimbarile tehnologice, pentru a oferi raportari de o calitate mai buna. În acelasi timp, examineaza rolul pe care functiile financiare îl pot juca în concretizarea acestui deziderat.

Concluziile acestui raport au fost formulate dupa anuntul facut cu ocazia COP26, privind înfiintarea noului Consiliu pentru Standarde Internationale de Durabilitate (ISSB), care va elabora un set de cerinte de baza, aplicabile la nivel global, pentru standardele de raportare privind sustenabilitatea, care sa vina în întâmpinarea nevoilor investitorilor din întreaga lume.

Potrivit studiului, aproape trei sferturi (74%) dintre directorii financiari considera ca ritmul de trecere la o raportare nefinanciara de calitate superioara se intensifica si multi dintre acestia indica pandemia provocata de COVID-19 ca un factor cheie pentru aceasta accelerare. În acelasi timp, 70% dintre respondenti sunt de acord ca raportarea ESG reprezinta o parte importanta din atributiilor lor, un procent în crestere fata de 63% anul trecut.

Totusi, studiul evidentiaza si o serie de probleme cu care companiile se confrunta în demersul de a oferi raportari ESG utile. 39% dintre respondenti au declarat ca exista o discrepanta între raportarea ESG si principalele rapoarte financiare, 38% au indicat o lipsa a concertarii pe aspectele importante si acelasi procentaj a observat ca nu exista informatii privind valoarea adaugata pe termen lung. Pentru o treime dintre respondenti (33%), lipsa informatiilor în timp real este un obstacol, iar 32% au mentionat absentia oricaror rapoarte anticipative.

Principalul obstacol în calea elaborarii de rapoarte ESG utile este însa "obtinerea unor directii clare din partea investitorilor cu privire la ce își doresc de la raportarea ESG". Totodata, studiul releva o discordanta între opinia companiilor privind utilitatea raportarilor lor si perspectiva investitorilor, care utilizeaza informatiile obtinute de la companii pentru a lua decizii legate de portofoliile lor.

De exemplu, 52% dintre investitorii sondati în cadrul unui studiu recent EY sunt îngrijorati de lipsa de atentie acordata aspectelor importante, iar 51% de nivelul de informatii disponibile privind valoarea pe termen lung. În acelasi timp, investitorii par ca își doresc mai mult decât corporatiile existenta unor standarde globale obligatorii (89% comparativ cu 74%), potrivit aceluiasi studiu.